

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОБАВЕЗНОМ ПРИМЕРКУ ПУБЛИКАЦИЈА

Члан 1.

У Закону о обавезном примерку публикација („Службени гласник РС”, број 52/11), у члану 1. реч: „дистрибутера,” брише се.

Члан 2.

У члану 3. после тачке 2) додаје се тачка 2а) која гласи:

„2а) „академски примерак” је примерак публикације који на основу овог закона издавач односно други обвезник о свом трошку доставља Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић” матичној високошколској библиотечно-информационој установи на основу списка наслова за континуирано академско проучавање које доноси Универзитетска библиотека „Светозар Марковић”

Тачка 12) брише се.

Члан 3.

У члану 5. став 1. тачка 3) брише се.

Члан 4.

У члану 6. став 1. тачка 3) брише се.

Члан 5.

У члану 7. став 1. реч „пет” замењује се речју: „шест”, а речи: „и један примерак публикације из члана 5. став 1. тачка 3) овог закона” бришу се.

У ставу 3. после речи: „библиофилском издању” запета се замењује речју: „или”, а речи: „или о публикацији која садржи податке који у складу са законом представљају тајну” бришу се.

После става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић” доставља се један академски примерак публикације.”

Члан 6.

У члану 10. после става 5. додаје се став 6. који гласи:

„На податке које депозитна библиотека прикупља, чува и користи о обавезном примерку публикација примењују се одредбе закона којим се уређује заштита података о личности. Подаци се чувају трајно.”

Члан 7.

У члану 11. став 1. тачка 4) речи „један примерак” замењују се речима: „два примерка”.

У ставу 2. тачка 3) тачка се замењује тачком и запетом.

После тачке 3) додаје се тачка 4) која гласи:

„4) један примерак прослеђује у размену водећи рачуна о приоритету размене.”.

Члан 8.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење закона садржан је у одредбама члана 97. тачка 10. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује систем у области културе и заштите културних добара.

II. Разлози за доношење закона

Обавезно достављање публикација регулисано је Законом о обавезном примерку публикација („Службени гласник РС”, број 52/11). Овим законом уређују се циљеви и намена обавезног примерка публикације, врсте публикација, број обавезних примерака публикација и њихово коришћење и заштита, права, обавезе и одговорност издавача, штампара, дистрибутера, депозитних библиотека, финансирање и друга питања везана за прикупљање, чување и коришћење обавезног примерка публикације, с циљем остваривања општег интереса у области културе и библиотечко-информационој и издавачкој делатности.

Уочено је да тај закон не регулише, или детаљно не регулише, одређена питања значајних за ову материју као што су нпр. дефинисање „академског примерка публикација” и начин њиховог распоређивања, али и одређене недостатке који отежавају његову примену у пракси као нпр. да су опсегом обавезног примерка обухваћене и публикације које су издате у иностранству, а које се дистрибуирају у Републици Србији у више од десет примерака годишње, даље, да дистрибутера имају обавезу достављања обавезног примерка о свом трошку за све примерке које дистрибуира у Републици Србији током године у више од десет примерака, као и дужност обвезника за достављањем два примерка публикације ако се ради о публикацији која садржи податке који у складу са законом представљају тајну.

Предложеним законом о изменама и допунама Закона о обавезном примерку публикација (у даљем тексту: Закон) врше се измене и допуне Закона о обавезном примерку публикација, на који начин се отклањају недостаци постојећих законских решења који су уочени током претходних година у његовој примени, и омогућава боља реализација остваривања циљева и намене обавезног примерка публикације, али и општег интереса у области културе и библиотечко-информационој и издавачкој делатности у Републици Србији.

III. Основни правни институти и појединачна решења

Предложеним чланом 1. врши се измена члана 1. Закона тако што се реч „дистрибутера” брише.

Чланом 2. Предлога закона врши се допуна члана 3. Закона тако што се у ставу 1. после тачке 2) додаје се тачка 2а) којом се дефинише „академски примерак” као примерак публикације који на основу овог закона издавач односно други обвезник о свом трошку доставља Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић” као матичној високошколској библиотечко-информационој установи на основу списка наслова за континуирано академско проучавање, које доноси Универзитетска библиотека „Светозар Марковић”. Дефинисана категорија „академског примерка” обухвата селективно одређен списак дела неопходних да би се на темељу знања која та дела обликују и излажу могле спроводити научне и стручне студије у академској заједници Републике Србије, односно дела која су сама предмет научне и стручне анализе и даље употребе. Ова

категорија омогућује да се у мрежи универзитетских библиотека увек и благовремено нађе најмање један примерак непходан за даљи научни и стручни рад. Овако прикупљене публикације дају се на употребу свим корисницима мреже универзитетских библиотека у свим универзитетским центрима (преко институције међубиблиотечке позајмице и у дигитализовној верзији уз поштовање ауторских права и тзв. fair use). Увођењем ове категорије омогућује се сигурност у налажењу неопходних информација уз минимално оптерећење издавача јер је често реч о делима која су већ добила неку врсту подршке институција (кроз финансирање њиховог објављивања или истраживања која је аутор вршио на факултету или у институту, радом на пројекту или обезбеђујући уз подршку своје институције даље напредовање). Академски примерак је по правилу публикација која није комерцијална и тиме не представља ни финансијски терет ни комерцијални губитак за издавача. Она се уводи уместо даљег проширивања обавезног примерка и тако се остварује економично и правично решење. Такође, брисана је и тачка 12) истог става којом је утврђено значење термина „дистрибутер“.

Одредбом члана 3. је извршена измена члана 5. став 1. Закона брисањем тачке 3). Реч је о уклањању одредбе којом је било одређено да се обавезни примерак односи и на публикацију која је издата у иностранству, а која се дистрибуира у Републици Србији у више од десет примерака годишње. Дакле реч је о једној брзи и пракси која је превазиђена.

Одредбом члана 4. је извршена измена члана 6. став 1. Закона брисањем тачке 3) којом је предвиђено да обавезу достављања обавезног примерка о свом трошку има дистрибутер за све публикације које дистрибуира у Републици Србији током године у више од десет примерака. Нема оправдања да се прикупљају и чувају публикације које је дистрибутер увезао са комерцијалним разлозима, а које су већ депоноване у систему депозитних библиотека у земљама у којима су објављене.

Предложеним чланом 5. Врше се измене и допуна члану 7. Закона. Предложеним изменама става 1. овог члана број примерака публикација из члана 5. став 1. тач. 1) и 2) овог закона који се обавезно достављају Народној Библиотеци Србије повећава се са пет на шест примерака публикације, а обавеза достављања једног примерка публикације из члана 5. став 1. тачка 3) овог закона је укинута, у складу са предложеном изменом ове одредбе из члана 3. овог закона. Изменама става 3. овог члана укинута је и дужност обвезника за достављањем два примерка публикације ако се ради о публикацији која садржи податке који у складу са законом представљају тајну. Такође је предложена допуна овог члана додавањем става 5. на који начин се обезбеђује да се Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић“ доставља један „академски примерак публикације“. На овај начин утврђује се нужна и логична корекција која нужно следи из претходних измена. Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ је матична библиотечко-информативна институција и отуда се академски примарак прикупља у њој и преко ње ставља на располагање целој мрежи универзитетских библиотека. Подразумева се да ће академски примерак одмах бити обрађен и стављен у циркулацију, да ће овако прикупљени наслови бити популарисани у целој мрежи универзитетских библиотека и посебно презентовати у академским срединама које за њих могу имати највише интересовања. Иницијатива да се уведе академски примерак јавила се још 1923. године на универзитету, покренуо ју је чувени професор Павле Поповић, а формулисана је 1925. у време оснивања Универзитетске библиотеке и тада ју је изнео њен први управник Урош Џонић. Академским примерком се на најбољи начин превазилази криза у набавци књига настала посебно након драстичног смањења броја обавезних примерака. Његовим увођењем постижу се најважнији циљеви без великог оптерећења свих заинтересованих и даљег повећања броја обавезних примерака.

Предложеним чланом 6. врши се допуна члана 10. тако што се додаје став 6. којим се предвиђа да се на податке које депозитна библиотека прикупља, чува и користи о обавезном примерку публикација примењују одредбе закона којим се уређује заштита података о личности, као и да се подаци чувају трајно.

Предложеним чланом 7. врше се измене и допуне члана 11. Закона који уређује распоређивање примљених обавезних примерака које врши Народна библиотека Србије, тако што, изменом у ставу 1. тачка 4) уместо до сада предвиђеног једног примерка, Народна библиотека Србије два примерка прослеђује за размену водећи рачуна о приоритету размене, а допуном става 2. додавањем тачке 4) Библиотека Матице српске примљене обавезне примерке са територије АП Војводине распоређује тако што, поред предвиђеног, један примерак прослеђује у размену водећи рачуна о приоритету размене.

Одредбом члана 8. предвиђено је да ће закон ступити на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. Процена финансијских средстава потребних за спровођење закона

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ВАЖЕЋЕГ ЗАКОНА О ОБАВЕЗНОМ ПРИМЕРКУ ПУБЛИКАЦИЈЕ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се циљеви и намена обавезног примерка публикације, врсте публикација, број обавезних примерака публикација и њихово коришћење и заштита, права, обавезе и одговорност издавача, штампара, ~~дистрибутера~~, депозитних библиотека, финансирање и друга питања везана за прикупљање, чување и коришћење обавезног примерка публикације, с циљем остваривања општег интереса у области културе и библиотечно-информационој и издавачкој делатности.

Значење термина

Члан 3.

Поједини термини коришћени у овом закону имају следеће значење:

1) „обавезни примерак” је прописан број примерака публикације које на основу овог закона, издавач, односно други обвезник о свом трошку доставља надлежној депозитној библиотеци;

2) „локални обавезни примерак” је један примерак публикације који на основу овог закона издавач, односно други обвезник о свом трошку доставља јавној библиотеци града, односно општине у којој има седиште, односно пребивалиште, ради формирања и попуње завичајне збирке;

2А) „АКАДЕМСКИ ПРИМЕРАК” ЈЕ ПРИМЕРАК ПУБЛИКАЦИЈЕ КОЈИ НА ОСНОВУ ОВОГ ЗАКОНА ИЗДАВАЧ ОДНОСНО ДРУГИ ОБВЕЗНИК О СВОМ ТРОШКУ ДОСТАВЉА УНИВЕРЗИТЕТСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ „СВЕТОЗАР МАРКОВИЋ” МАТИЧНОЈ ВИСОКОШКОЛСКОЈ БИБЛИОТЕЧКО-ИНФОРМАЦИОНОЈ УСТАНОВИ НА ОСНОВУ СПИСКА НАСЛОВА ЗА КОНТИНУИРАНО АКАДЕМСКО ПРОУЧАВАЊЕ КОЈЕ ДОНОСИ УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА „СВЕТОЗАР МАРКОВИЋ”;

3) „публикација” је дело на одређеном медију (издато, израђено, приређено) и физички или електронски дистрибуирано за коришћење у Републици Србији;

4) „електронска публикација” је публикација објављена у електронској форми као посебна физичка целина (дискета, CD, DVD и сл.), публикација која је доступна на интернету и публикација припремљена за штампу у формату који одговара међународним стандардима универзалне доступности информација;

5) „комбинована публикација” је публикација на два или више различитих медија или различитих облика истог медија;

6) „серијска публикација” је публикација која излази узастопно, временски неограничено у одвојеним свескама, књигама или као електронска публикација са континуираним ознакама (новине, часописи, магазини, годишњаци, зборници, календари, адресари, извештаји, статистички годишњаци и др.);

7) „ситна некњижна штампана грађа” је назив за плакат, летак, штампано саопштење, каталог, проспекат и сличне публикације;

8) „издање” подразумева све примерке једне публикације на било ком медију истог оригиналног дела које је објавио издавач;

9) „ново издање” је накнадно, поновљено или допуњено издање раније издате публикације, у измењеном облику, на истом или другачијем медију;

10) „издавач” је правно или физичко лице које издаје публикације ради њихове дистрибуције у Републици Србији;

11) „штампар” је правно или физичко лице које се бави штампањем публикација за издаваче у Републици Србији и у иностранству;

~~12) „дистрибутер” је правно или физичко лице које увози и дистрибуира публикације намењене корисницима у Републици Србији;~~

13) „депозитне библиотеке”, у смислу овог закона, јесу Народна библиотека Србије и Библиотека Матице српске;

14) „ISBN” је међународни стандардни број књиге (International Standard Book Number) и друге омеђене публикације који идентификује издање, без обзира на медиј на којем је објављена;

15) „ISSN” је међународни стандардни број серијских публикација (International Standard Serial Number), који идентификује наслов серијске публикације;

16) „ISMN” је међународни стандардни број штампаних музичких публикација (International Standard Music Number), који идентификује одређену штампану музичку публикацију;

17) „DOI” је међународни дигитални идентификатор електронских докумената (Digital Object Identifier);

18) „ISAN” је међународни стандардни број за аудио-визуелна дела (International Standard Audiovisual Number) који идентификује одређено аудио-визуелно дело;

19) „систем узајамне каталогизације” је део основе библиотечко-информационог система у Републици Србији, у складу са законом којим се уређује библиотечко-информациона делатност.

Опсег обавезног примерка

Члан 5.

Обавезни примерак односи се на публикацију:

1) коју је објавио домаћи издавач у Републици Србији или у иностранству за коришћење и дистрибуцију у Републици Србији;

2) која је штампана у Републици Србији за потребе издавача из иностранства;

~~3) која је издата у иностранству, а која се дистрибуира у Републици Србији у више од десет примерака годишње.~~

Обавезни примерак обухвата следеће врсте публикација: књиге, брошуре, сепарате, серијске публикације, музикалије, картографску грађу, каталог, календаре, умножене уметничке и сценске програме, штампане фотографије, разгледнице и цртеже, просторне и друге планове, гравире, плакате, летке и другу ликовну и графичку грађу, огласе и саопштења, звучне и видео записе на било којем медију (изузев на филмској траци односно кинематографског дела), електронске публикације дистрибуиране на физичким носачима и електронске публикације дистрибуиране на интернету, ако су објављене у Републици Србији, садржај интернет домена Републике Србије, комбиноване и мултимедијалне публикације, рачунарске програме у јавној употреби и друге публикације.

Обвезници

Члан 6.

Обавезу достављања обавезног примерка о свом трошку имају:

1) издавач са седиштем, односно пребивалиштем у Републици Србији;

2) штампар за све публикације које штампа издавачу са седиштем, односно пребивалиштем изван Републике Србије као и за ситну некњижну штампану грађу;

~~3) дистрибутер за све публикације које дистрибуира у Републици Србији током године у више од десет примерака.~~

Број примерака

Члан 7.

Народној Библиотеци Србије обавезно се доставља ~~пет ШЕСТ~~ примерака публикације из члана 5. став 1. тач. 1) и 2) овог закона и ~~један примерак публикације из члана 5. став 1. тачка 3) овог закона~~, припремљене за штампу у формату који одговара међународним стандардима универзалне доступности информација.

Обвезници са седиштем, односно пребивалиштем на територији АП Војводине обавезни примерак достављају преко Библиотеке Матице српске.

Изузетно од става 1. овог члана, ако се ради о библиофилском издању, ИЛИ о публикацији штампаној специјалним писмом или о публикацији која садржи податке који у складу са законом представљају тајну, обвезник је дужан да достави два њена примерка.

Обвезник је дужан да на захтев надлежне јавне библиотеке града односно општине у којој има седиште достави тој библиотеци, о свом трошку, један примерак публикације, ради формирања и попуне завичајне збирке („локални обавезни примерак”).

УНИВЕРЗИТЕТСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ „СВЕТОЗАР МАРКОВИЋ” ДОСТАВЉА СЕ ЈЕДАН АКАДЕМСКИ ПРИМЕРАК ПУБЛИКАЦИЈЕ.

Обавезе депозитних библиотека

Члан 10.

Народна библиотека Србије:

1) прима, обрађује у систему узајамне каталогизације и чува обавезни примерак;

2) даје на коришћење обавезни примерак у просторијама библиотеке;

3) израђује текућу националну библиографију за све врсте публикација;

4) израђује СІР запис (каталогизација у публикацији пре штампања) за публикације објављене у Републици Србији, осим за публикације објављене на територији АП Војводине;

5) врши библиографску и садржинску обраду издатих публикација према међународним стандардима;

6) додељује међународне бројеве публикација (ISBN, ISSN, ISMN, DOI, ISAN и др.) у складу са законом;

7) обезбеђује коришћење публикација најкасније у року од 30 дана од дана када је примила обавезни примерак.

Библиотека Матице српске:

1) прима, обрађује у систему узајамне каталогизације и чува обавезни примерак;

2) даје на коришћење обавезни примерак у просторијама библиотеке;

3) израђује текућу библиографију за територију АП Војводине;

4) израђује СІР запис (каталогизација у публикацији пре штампања) за публикације објављене на територији АП Војводине;

5) врши библиографску и садржинску обраду издатих публикација према међународним стандардима;

6) обезбеђује коришћење публикација најкасније у року од 30 дана од дана када је примила обавезни примерак.

Народна библиотека Србије и Библиотека Матице српске издају обвезницима потврду о примљеним обавезним примерцима.

Народна библиотека Србије и Библиотека Матице српске у остваривању општег интереса прате извршавање обавеза достављања обавезног примерка и предузимају мере према обвезницима, у складу са овим законом.

Начин чувања, заштите и коришћења обавезног примерка у депозитним библиотекама прописује Министар.

НА ПОДАТКЕ КОЈЕ ДЕПОЗИТНА БИБЛИОТЕКА ПРИКУПЉА, ЧУВА И КОРИСТИ О ОБАВЕЗНОМ ПРИМЕРКУ ПУБЛИКАЦИЈА ПРИМЕЊУЈУ СЕ ОДРЕДБЕ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ЗАШТИТА ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ. ПОДАЦИ СЕ ЧУВАЈУ ТРАЈНО.

Распоређивање обавезног примерка

Члан 11.

Народна библиотека Србије примљене обавезне примерке распоређује тако што:

- 1) два примерка трајно чува као културно добро;
- 2) један примерак прослеђује Библиотеци Матице српске;
- 3) један примерак прослеђује Народној и универзитетској библиотеци „Иво Андрић” из Приштине;
- 4) један примерак ДВА ПРИМЕРКА прослеђује у размену, водећи рачуна о приоритету размене.

Библиотека Матице српске примљене обавезне примерке са територије АП Војводине распоређује тако што:

- 1) два примерка трајно чува као културно добро;
- 2) два примерка прослеђује Народној библиотеци Србије;
- 3) један примерак прослеђује Народној и универзитетској библиотеци „Иво Андрић” из Приштине-;
- 4) ЈЕДАН ПРИМЕРАК ПРОСЛЕЂУЈЕ У РАЗМЕНУ ВОДЕЋИ РАЧУНА О ПРИОРИТЕТУ РАЗМЕНЕ.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

- На кога ће и како ће највероватније утицати решења у закону

- На издаваче и друге обвезнике у случају обавезе достављања „академског примерка“ публикације у висини вредности Законом прописаног броја публикације која се одреди као „академски примерак“, али и ослобађање обавезе опсег обавезног примерка, на основу овог закона, неће обухватати публикације која је издата у иностранству, а која се дистрибуира у Републици Србији у више од десет примерака годишње.

- На дистрибутере укидањем њихове обавезе за достављање обавезног примерка публикације које дистрибуира у Републици Србији током године у више од десет примерака;

- На Народну библиотеку Србије којој ће се уместо досадашњих пет примерака достављати шест обавезних примерака публикације;

- На Универзитетску библиотеку „Светозар Марковић“ којој се на основу списка наслова за континуирано академско проучавање које доноси ова библиотека доставља један „академски примерак“ публикације.

- На кориснике библиотечких услуга ван територије Републике Србије, којима је потребна библиотечко-информациона грађа објављена у Републици Србији, као и на академску заједницу која ће моћи да користи академски примерак, који се ставља на располагање целој мрежи универзитетских библиотека.

- Какве трошкове ће примена закона створити грађанима и привреди (нарочито малим и средњим предузећима)

Примена закона ће створити нове трошкове издавачима и другим обвезницима, у случају обавезе достављања „академског примерка“ публикације у висини вредности Законом прописаног броја публикације која се одреди као „академски примерак“.

- Да ли су позитивне последице закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити

Позитивне последице закона у сваком случају оправдавају евентуалне трошкове издавачима, дистрибутерима и другим обвезницима. Увођењем категорије „академског примерка“ публикација омогућује се сигурност у налажењу неопходних информација уз минимално оптерећење издавача јер је често реч о делима која су већ добила неку врсту подршке институција (кроз финансирање њиховог објављивања или истраживања која је аутор вршио на факултету или у институту, радом на пројекту или обезбеђујући уз подршку своје институције даље напредовање. Осим тога, опсег обавезног примерка, на основу овог закона, неће обухватати публикације која је издата у иностранству, а која се дистрибуира у Републици Србији у више од десет примерака годишње. Такође, укида се и обавеза дистрибутера за достављање обавезног примерка публикације које дистрибуира у Републици Србији током године у више од десет примерака. Нема оправдања да се прикупљају и чувају публикације које је дистрибутер увезао са комерцијалним разлозима, а које су већ депоноване у систему депозитних библиотека у земљама у којима су објављене.

- Да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката на тржишту и тржишна конкуренција

Закон о изменама и допунама Закона о обавезном примерку публикација не садржи одредбе чији ефекти су могућност стварања нових привредних субјеката на тржишту нити одредбе које се односе, односно утичу на тржишну конкуренцију.

- Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о закону

У поступку припреме Закона о изменама и допунама Закона о обавезном примерку публикација Министарство културе и информисања спровело је јавну расправу у складу са Програмом јавне расправе о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о обавезном примерку публикација, који је донео Одбор за јавне службе Владе Републике Србије, 05 Број: 011-15485/2014 од 4. децембра 2014. године. Јавна расправа спроведена је у периоду од 8. до 29. децембра 2014. године.

Текст Нацрта Закона о изменама и допунама Закона о обавезном примерку публикација објављен је на сајту Министарства културе и информисања 9. децембра 2014. године, као и електронска адреса на коју су се моле достављати примедбе, предлози и сугестије у вези са текстом Нацрта закона.

У оквиру јавне расправе одржана су три округла стола и то Новом Саду, Нишу и Београду, који су били организовани у сарадњи са Библиотеком Матице српске у Новом Саду, Народном библиотеком „Стеван Сремац” у Нишу, и Народном библиотеком Србије у Београду. Округлим столовима присуствовали су представници, библиотека, других установа у области културе и других установа, односно Народне библиотеке Србије, Библиотеке Матице српске, Градске библиотеке Суботица, Народне библиотеке Врбас, Градске библиотеке Нови Сад Факултета техничких наука, Народне библиотеке „Раде Драинац” Прокупље, Народне библиотеке „Стеван Сремац” Ниш, Народне библиотеке Пирот, Јавне библиотеке Дољевац, Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић” у Београду, Универзитетске библиотеке „Никола Тесла” у Нишу, Библиотеке „Вук Караџић” Косовска Митровица, НУБ „Иво Андрић” Приштина, Градске библиотеке Панчево, Катедре за библиотекарство Филолошког факултета у Београду, Библиотеке Града Београда; издавача, односно Mediterranean publishing, ИП „Православна реч”, Издавачке куће Орфеус д.о.о, Издавачке књижарнице Зорана Стојановић, ИП „Архипелаг”; удружења, односно Удружења издавача и књижара Србије, Савеза слепих Србије, и локалне самоуправе, односно Управе за културу Града Ниша, и други заинтересовани учесници.

На Нацрт закона о изменама и допунама Закона о обавезном примерку публикација предлоге и сугестије, у електронској и писменој форми, доставили су: Национални савет за културу, Зоран Б. Живковић, управник - Универзитетска библиотека „Никола Тесла” у Нишу, Весна Абадић, в.д. директора, Универзитетска библиотека у Крагујевцу, Зоран Колунџија-Удружење издавача Војводине.

Као пример предлога који нису прихваћени наводимо следеће: на члан 1. Нацрта закона (члан 3. Закона) да овим предлогом долази до централизације у култури Србије, до давања повлашћеног положаја неким библиотекама у односу на друге, до неправичног и некономичног решења, до сувишног трошења кадровских, информатичких и финансијских ресурса; да у Нацрту закона о изменама и допунама Закона о обавезном примерку публикација, у члану 1, појам академског примерка није прецизно дефинисан; на члан 2.

Нацрта закона (члан 5. Закона) да не би требало да се укине ова одредба зато што није спроведена у праску, већ би требало да се дистрибутери на одговарајући начин обавезу да поштују Закон; предлог да се дода нови став (став 4. „Финансирани примерак“), у члану 3. Закона (Значење термина), иза става 3 („Академски примерак“), којим би се и осталим универзитетским библиотекама омогућило добијање обавезног примерка публикација чије издавање финансира Држава Србија преко својих министарстава или институција које држава финансира, и одговарајућу промену у члану 7; да тачка 1. члана 7. треба да гласи: „(1) Народној Библиотеци Србије обавезно се доставља шест примерака публикације из члана 5. став 1. тач. 1) и 2) овог закона и један примерак публикације из члана 5. став 1. тачка 3) овог закона, као и један електронски примерак припремљен за штампу у формату који одговара међународним стандардима универзалне доступности информација.”.

Преглед свих коментара као и одговори на коментаре дате у јавној расправи објављени су на веб-сајту Министарства културе и информисања.

По завршеној јавној расправи може се констатовати да је општа оцена да је закон којим се врше измене и допуне Закона о обавезном примерку публикација потребан.

Министарство културе и информисања, имајући у виду све примедбе, предлоге и сугестије дате на јавној расправи, сачинило је Нацрт закона о изменама и допунама Закона о обавезном примерку публикација, и припремило га за упућивање у званичну Владину процедуру, тј. на мишљење надлежним министарствима а потом Влади на разматрање и одлучивање.

- Које ће се мере током примене закона предузети да би се остварило оно што се доношењем закона намерава.

- *Институционалне мере*: Министарство културе и информисања, које поседује финансијске, техничко-технолошке, организационе и кадровске капацитете за спровођење новопредложених законских решења, надлежно је за спровођење овог закона, за његову уједначену примену на територији Републике Србије, као и за давање мишљења у вези његове примене.

- *Регулаторне мере*: Нацртом закона није утврђено доношење подзаконских аката, па самим тим нису утврђени ни рокови за доношење.

- *Нерегулаторне мере*: Након усвајања закона, министарство надлежно за послове културе и информисања планира упознавање јавности са законом, како у оквиру својих редовних послова, тако и путем објављивања на интернет страници Министарства, а по потреби и путем других видова информисања којима ће се грађанима Републике Србије пружити неопходне информације о решењима која предвиђа закон.

- *Остале мере и активности* које имају за циљ пуну примену законских решења и система контроле примене, што треба да укључи и мере за праћење остваривања зацртаних циљева, су надзор над применом овог закона а које врши Министарство културе и информисања, давање мишљења о примени закона, и евентуална израда одговарајућих приручника, на који начин ће се обезбедити његова ефикасна примена.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа
 - Влада
 - Обрађивач: Министарство културе и информисања – искључива надлежност

2. Назив прописа
 - Предлог закона о изменама и допунама Закона о обавезном примерку публикација
 - Draft law amending the Law on the obligatory copy of publications

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно с одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):
 - а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа,
 - Споразум односно Прелазни споразум не садржи одредбу која се односи на нормативну садржину прописа

 - б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума,
 - /

 - в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,
 - /

 - г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,
 - /

 - д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније није предвиђено доношење наведеног прописа.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:
 - а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
 - /

 - б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
 - /

 - в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
 - /

 - г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
 - /

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

/

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

- Не постоји обавеза усклађивања, јер предложени пропис садржи измене и допуне Закона о обавезном примерку публикација које нису предмет регулисања у прописима ЕУ.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

/

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

- енглески језик

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

- Наведени пропис није био предмет комуникације са Европском комисијом, односно другим стручним телима Европске уније.